

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Στο Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος , ύπατος που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά ήταν αρχηγός στο στρατό των Ρωμαίων . Αυτός όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια προκλήθηκε σε μάχη : “ Ας μονομαχήσουμε για να δούμε από την έκβαση της μονομαχίας πόσο διαφέρει ο Λατίνος στρατιώτης από το Ρωμαίο στην ανδρεία ”.

Αυτοί εξέθρεψαν την ελπίδα του Κατιλίνα με τις επεικείς (τους) αποφάσεις και ενίσχυσαν τη συνωμοσία που γεννιόταν (που ήταν στα σπάργανά της) με το να μην πιστεύουν (ότι αυτή γεννιέται): ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε (ότι ενήργησα) σκληρά και τυραννικά.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1.α. nobili genere : **nobilia genera / nobilium generum**

his verbis : **huius verbi / hoc verbum**

β. consul : **consules**

exercitui : **exercitus**

pugna : **pugnarum**

virtute : **virtuti**

spem : **spe**

quorum : **quibus**

id : **ea**

2. α. praefuit : **praesunt**

edixit : **edicetis**

abstinerent : **abstineat**

cernatur : **cerneremur**

confirmaverunt : **confirmavisses**

β. credendo : **απαρέμφατο ενεστώτα : credere**

απαρέμφατο παρακειμένου : credidisse

γερονδιακό : credendus – credenda - credendum

3. α. genere : **αφαιρετική της καταγωγής**

castra : **αντικείμενο στο ρήμα praeterequitavit**

a duce : **εμπρόθετος του ποιητικού αιτίου (εμπρόθετο γιατί είναι έμψυχο) .**

Catilinae : **ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική υποκειμενική στο spem.**

mollibus : **ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο sententiis.**

crudeliter : **επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει τρόπο.**

β. Qui coniurationem confirmaverunt : **A quibus coniuratio confirmata est.**

4. α. **cum aliquando castris abiret** : Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Κατέχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού του χρόνου. Εισάγεται με τον ιστορικό, διηγηματικό **cum** γιατί φανερώνει τη βαθύτερη σχέση κύριας και δευτερεύουσας· δημιουργεί μια σχέση αιτίου αιτιατού ανάμεσά τους. Είναι φανερός ο ρόλος της υποτακτικής. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (**abiret**) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**edixit**) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

.....
ut singularis proelii eventu cernatur: Δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο ρήμα **congregiamur** της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο **ut** γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί εκφράζει το σκοπό για τον οποίο γίνεται η πράξη του ρήματος **congregiamur** της κύριας πρότασης. Ο σκοπός στα Λατινικά θεωρείται

υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (**cernatur**) – που επιβάλλεται από την ιδιομορφία - γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (**congrédiamur**) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν.

β. Bello Latino T. Manlius consul exercitui Romanorum praefuit : **Κύρια πρόταση.**

praefuit : **ρήμα**

T. Manlius : **υποκείμενο στο ρήμα praefuit**

exercitui : **αντικείμενο στο ρήμα praefuit**

Romanorum : **ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική κτητική στο exercitui**

Bello : **αφαιρετική του χρόνου που δηλώνει το ‘πότε έγινε κάτι’.**

Latino : **ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο Bello.**